

Rikshemvärnschefen honoreras på marschkonsert

■ **DEN 24 NOVEMBER** höjde Ingemar Badman taktpinnen för 22:a gången i Hemvärnets musikkårs Jönköping-Huskvarna, årliga konsert. Badman behärskar sitt material och med sina respektlösa kommentarer lockade han inte sällan till stor munterhet i auditoriet. Svenskt och utländskt i behaglig kulturell blandning serverades åhörarna.

Den första marschen i Huskvarna teaterlokal var den pampiga brittiska Glorious victory av William M Kendall. Efter denna brittiska upptakt spelades Hjalmar Modéers marsch, General Bredberg, som är tillägnad Axel Bredberg, militärbefälhavare i Militärömråde V 1945–47.

Då Per Grundström var musikdirektör vid Hallands regemente (I 16) skrev han "I sommarstaden" Denna fina marsch, som vid taptoföreställningar i Göteborg på 1970-talet kallades Gotenburg Tattoo March, blev defileringsmarsch för I 16.

KONSERTENS uruppförande, Indirekt eld av Ingemar Badman, är tillägnad rikshemvärnschefen, Roland Ekenberg. Han har ett förflutet i artilleriet, varför marschen innehöll både kanonskott och artillerisignaler, däribland A 6:s igenkänningssignal. Det är Badmans 74:e och hans första skriven med datorhjälp, och den

hade det "rätta trycket" enligt honorären själv.

Pietro Canzano var en av de italienska kompositörer vars marscher spelades i svensk militärmusik särskilt under första hälften av 1900-talet. Hans Re e patria (Kung och fosterland) sägs ha förts till Sverige av två döttrar till chefen för Boden-Karlsborgs artilleriregemente (A 8), överste Axel Breitholtz, som antog den som regementsmarsch.

Konsertprogrammets sista marsch var Sam Rydbergs fullträff, Kronprins Leopold, skriven till bröllopet mellan den svenska prinsessan Astrid och Belgiens kronprins Leopold 1926.

Referaten ovan utgör ett sparsamt urval från ett arrangemang som har blivit en årlig höjdpunkt. Ingemar Badman hyllades av kårchefen Eva-Britt Ewnert varefter blommor överlämnades av hennes dotter, pistongisten Sofia Ewnert. Som vanligt vid dessa konserter spelas som extranummer Smålands artilleriregementes marsch varpå honorärmarschen "Indirekt eld" fick bisseras.

Att få möta en musikledare som kombinerar blåsmusikkunskandet av traditionell svensk typ med intresset att dokumentera gamla marschskatter har sitt kulturhistoriska värde.

LARS C STOLT

Hemvärnet i Algutsrum

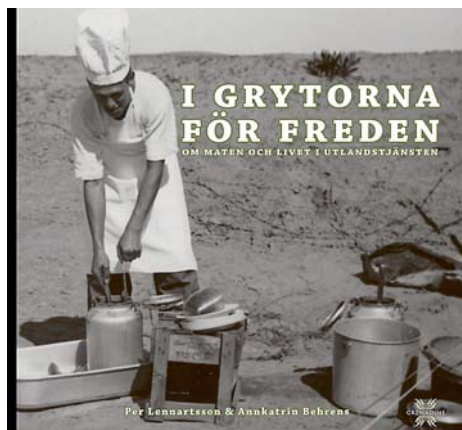
Erbjuder Er att hyra sommarbostad på Solen och Vindarnas Ö, Öland. Hemvärnsgården består av 2 rum och kök, dusch och 6 bäddar. Hyran är 4.000 kr per vecka med byte på lördagar.

Mer information och bilder kan e-postas!

Ring Åke Johansson på tel. 0485-100 92, kl 11–18.

E-post: sm7njd@fro.se

Eller Ann-Mari Larsson på tel. 0485-370 78 e. Kl 18.

Nostalgiskt om käket för våra FN-soldater

JO, VI ÄR NOG många gamla FN-yxor som känner igen oss i nyligen utgivna kokboken om maten i FN-tjänsten. Huvudförfattare är Per Lennartsson och Annkatrin Behrens. Boken om Fredskockarna heter "I grytorna för freden", med underrubriken "Om maten och livet i utlandstjänsten".

Det finns en stor målgrupp för boken eftersom bortemot 100 000 svenskar har gjort militär FN-tjänst ända sedan starten i Gaza 1956.

Nostalgin slås an direkt på det svartvita omslaget där då 22-årige bagaren Sten Jaselius från Borås står i ökensanden i Gaza och diskar köksutrustning.

Boken på 216 intressanta sidor rullar på i kronologisk ordning med Sveriges alla militära FN-insatser. Först beskrivs bakgrund till varje insats. Kopplat till detta kommer mustiga, kryddiga berättelser om livet för kockarna då.

Det är en hel del kända kockar som varit ute och lagat mat i FN.

Avsnittet om Sinai börjar med Pelle Danielsson som fixade käk på fyra bataljoner i unga år. Numera är det han som är "Hos Pelle", en rosad restaurang i Linéstad i Göteborg. Förordet har skrivits av en annan känd kock, Jan-Boris Möller. Men han var inte kock utan 1:st Lt Stf PlutC, 3coy, 3plut på bataljon 70M.

En hatälskad följeslagare under många missioner de första årtiondena var den amerikanska

bensinspisen. Beskrivs som:

"Hade tendens att baktända. Kännetecken för en kock under dessa missioner var brännsår och hårlösa underarmar".

Recepten går från Katanga-gryta på kongolesisk punggräta (kan ersättas med fläskkarré) till Curry Afghanistan.

Roligast tycker jag är Breakdown som figurerar från Libanon. Det är en slags "Soppa på en spik". Förslag på ingredienser: Se efter i kylskåp och skafferi. Snåla inte med kryddor.

Som gammal stabsredaktör kommer jag väl ihåg mina artiklar om kockarna och maten. Hit tar en 30 år gammal rubrik från Sinai som säger "Matsedeln ett lotteri – Oxfilé blir kyckling".

Så var det. Men med tålmod, fantasi och lite Kajsa Warg brukade det ändå bli bra i slutändan. Jag vet, jag gick upp sju kilo på sex månader.

Boken är ingen vanlig kokbok. Den är en ovanlig bok om vår FN-historia och matens hjältar – kockarna som i ofta otrolig värme med dåliga råvaror och primitiv utrustning gillar läget och gör vad som går att göra utan gnäll.

BENGT PLOMGREN

FÖRFATTARE:

Per Lennartsson
& Annkatrin Behrens

TITEL:

I grytorna för freden

FÖRLAG:

Stevali AB